

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "יחזקאל" – פרק ג

א ויאמר אלי בן-אדם את אשר-תמצא אכול אכול את-המגלה הזאת ולך דבר אל-בית ישראל: ב ואפתח את-פי ויאכלני את המגלה הזאת: ג ויאמר אלי בן-אדם בטנף תאכל ומעיף תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: ד ויאמר אלי בן-אדם לך-בא אל-בית ישראל ודברת בדברי אליהם: ה כי לא אל-עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל-בית ישראל: ו לא א-ל-עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא-תשמע דבריהם אם-לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: ז ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי-אינם אבים לשמע אלי כי כל-בית ישראל חזקי-מצח וקשי-לב המה: ח הנה נתתי את-פניך חזקים לעמת פניהם

וְאֶת־מִצְחֶךָ חֲזַק לְעֵמֶת מִצָּחָם: ט כְּשֹׁמֵר חֲזַק מִצֹּר נִתַּתִּי
מִצְחֶךָ לֹא־תִירָא אוֹתָם וְלֹא־תַחַת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית־מְרִי
הֵמָּה: י וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדַבֵּר
אֵלַיךָ קַח בְּלִבְבְּךָ וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמָע: יא וְלֶךָ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה
אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה אֱמִישְׁמְעוּ וְאֱמִישְׁחַדְלוּ: יב וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׂ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: יג וְקוֹל אֶפְנֵי
הַחַיּוֹת מִשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפָנִים לְעַמָּתָם
וְקוֹל רַעַשׂ גָּדוֹל: יד וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקְחֵנִי וְאֵלֶיךָ מֵרַב בַּחֲמַת
רוּחִי וַיֵּד־יְהוָה עָלַי חֲזָקָה: טו וְאָבּוֹא אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב
הַיֹּשְׁבִים אֶל־נְהַר־כְּבָר וְאִשׁוּר וְאִשְׁבַּ הֵמָּה יוֹשְׁבֵים שָׁם וְאִשְׁבַּ
שָׁם שְׁבַעַת יָמִים מִשָּׁמַיִם בְּתוֹכָם: טז וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַעַת יָמִים
פ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יז בֶּן־אָדָם צִפֵּה נִתַּתִּיךָ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי: יח בְּאָמְרֵי
לְרָשָׁע מוֹת תָּמוֹת וְלֹא הִזְהַרְתּוּ וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחֵיתוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוֹת וְדָמוֹ מִיַּדְךָ
אַבְקָשׁ: יט וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא־שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ
הַרְשָׁעָה הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוֹת וְאַתָּה אֶת־נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ: כ וּבְשׁוֹב

צִדִּיק מִצְדָּקוֹ וְעָשָׂה עוֹל וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי
לֹא הִזְהַרְתּוּ בַחֲטָאתוֹ יָמוּת וְלֹא תִזְכְּרֶנָּה צְדָקָתוֹ צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וְדָמוֹ מִיַּדְךָ אֲבַקֵּשׁ: כֹּא וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צִדִּיק לְבִלְתִּי
חַטָּא צִדִּיק וְהוּא לֹא־חַטָּא חָיו יַחִיהָ כִּי נִזְהַר וְאַתָּה
אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ: כֵּב וְתִהְיֶה עָלַי שֵׁם יְד־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
קוּם צֵא אֶל־הַבְּקָעָה וְשֵׁם אֲדַבֵּר אֹתְךָ: כֶּג וְאָקוּם וְאֵצֵא
אֶל־הַבְּקָעָה וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד־יְהוָה עֹמֵד כַּכְּבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי
עַל־נְהַר־כְּפָר וְאֶפֶל עַל־פָּנָי: כִּד וְתָבֵא־בִי רוּחַ וְתַעֲמִדְנִי
עַל־רַגְלִי וַיְדַבֵּר אֵתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֵּא הַסִּגְר בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ:
כֵּה וְאַתָּה בֶן־אָדָם הִנֵּה נָתַנּוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְאִסְרוּךְ בָּהֶם
וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם: כֵּו וּלְשׁוֹנְךָ אֲדַבֵּיק אֶל־חִפְךָ וְנֶאֱלַמְתָּ
וְלֹא־תִהְיֶה לָּהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה: כֵּז וּבַדְּבָרִי
אֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת־פִּיךָ וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
הַשְׁמַע | יִשְׁמַע וְהַחֲדַל | יַחֲדַל כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה:

ספר "יחזקאל" – פרק ד

א וְאַתָּה בֶן־אָדָם קַח־לְךָ לְבָנָה וְנָתַתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחַקוֹת
עָלֶיהָ עִיר אֶת־יְרוּשָׁלַם: ב וְנָתַתָּה עָלֶיהָ מָצוֹר וּבְנִיתָ עָלֶיהָ

דִּיֵּק וְשַׁפְכָּת עָלֶיָּה סְלָלָה וְנִתְתָּה עָלֶיָּה מַחֲנוֹת וְשִׁים-עָלֶיָּה
כָּרִים סְבִיב: ג וְאֵתָה קַח-לָךְ מַחֲבֵת בְּרֹזֶל וְנִתְתָּה אֹתָהּ קִיר
בְּרֹזֶל בֵּינָךְ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּינֹתָה אֶת-פְּנֵיךָ אֵלֶיָּה וְהִיתָה
בְּמִצּוֹר וְצָרְתָּ עָלֶיָּה אֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל: ד וְאֵתָה שְׁכַב
עַל-צִדְךָ הַשְּׂמָאֵלִי וְשִׁמַּתְּ אֶת-עֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסֵּפֶר
הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת-עֹנָם: ה וְאֲנִי נִתַּתִּי לָךְ
אֶת-שְׁנֵי עֹנָם לְמִסְפֵּר יָמִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם
וְנִשְׂאֵת עֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל: ו וְכָלִיתָ אֶת-אֱלֹהִים וְשַׁכַּבְתָּ
עַל-צִדְךָ הַיְמָנִי הַיְמָנִי שְׁנִית וְנִשְׂאֵת אֶת-עֹן בֵּית-יְהוּדָה
אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נִתְּתִיו לָךְ: ז וְאֶל-מִצּוֹר
יְרוּשָׁלַם תָּכִין פְּנֵיךָ וְזָרַעְךָ חֲשׂוּפָה וְנִבֵּאתָ עָלֶיָּה: ח וְהִנֵּה
נִתַּתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא-תִהְיֶךָ מִצִּדְךָ אֶל-צִדְךָ עַד-כַּלּוֹתְךָ
יָמֵי מִצּוֹרְךָ: ט וְאֵתָה קַח-לָךְ חֲטִיץ וְשַׁעֲרִים וּפּוֹל וְעַדְשִׁים
וְדָחַן וְכֶסֶםִּים וְנִתְתָּה אֹתָם בְּכָלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אֹתָם לָךְ
לְלֶחֶם מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר-אֵתָה ו שׁוֹכֵב עַל-צִדְךָ
שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ: י וּמֵאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ
בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעַת עַד-עַת תֹּאכְלֶנּוּ: יא וּמִיָּם
בְּמִשׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה שְׁשִׁית הֵהִינ מֵעַת עַד-עַת תִּשְׁתֶּה: יב וְעַגַּת

שְׁעָרִים תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגִלְיִי צִאת הָאָדָם תִּעְגְּנָה לְעֵינֵיהֶם:
יג וַיֹּאמֶר יְהוָה כָּכָה יֵאָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לֶחֶמָם טָמֵא
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲדִיחֶם שָׁם: יד וַאֲמַר אֲהֵא אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה
נַפְשִׁי לֹא מִטְמָאָה וְנִבְלָה וּטְרֵפָה לֹא־אֲכַלְתִּי מִנְעוּרֵי
וְעַד־עַתָּה וְלֹא־בָא בְּפִי בֶשֶׂר פְּגוּל: טו וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה
נְתַתִּי לָךְ אֶת־צְפוּעֵי צְפִיעֵי הַבְּקָר תַּחַת גְּלִילֵי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ
אֶת־לֶחֶמְךָ עֲלֵיהֶם: טז וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲנִנִי שִׁבֵר
מִטָּה־לֶּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֲכָלוּ־לֶחֶם בְּמִשְׁקַל וּבִדְאָגָה וּמַיִם
בְּמִשׁוֹרָה וּבְשִׁמְמוֹן יִשְׁתּוּ: יז לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וּמַיִם וְנִשְׁמוּ
אִישׁ וְאָחִיו וְנִמְקוּ בְּעֹנָם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)